

W I A D O M O Ś C I SIMP

BIULETYN SPOŁECZNO-TECHNICZNY

STOWARZYSZENIA INŻYNIERÓW MECHANIKÓW POLSKICH

Tom II

WARSZAWA • 25 WRZEŚNIA • 1935 ROKU

Nr. 9

PO wyteżonej pracy SIMP w okresie wiosennym, zakończonym dorocznym Zjazdem Inżynierów Mechaników Polskich we Lwowie, nastąpił okres wakacyjny, który zawsze cechuje znaczne ograniczenie tempa zajęć organizacyjnych społecznych. Z chwilą jednak, gdy ten okres minął, Stowarzyszenie nasze podejmuje poprzednie tempo pracy i uruchamia do żywszej działalności wszystkie komórki swego organizmu w postaci licznych komisji, sekcji i in. agend.

Działalność odczytowa na terenie stołecznym została już rozpoczęta dn. 23-go b. m., oddziały prowincjonalne przystąpią też do niej niebawem. Komisje wewnętrzne, o charakterze administracyjno-organizacyjnym, rozpoczęły już również swe czynności. Komisja wycieczkowa realizuje właśnie w tej chwili wycieczkę do Belgii i Niemiec, w której bierze udział ponad 50 uczestników, czynne są także komisje wystawowa, wydawnicza i in., nie mówiąc już o Zarządzie i Prezydium Stowarzyszenia. W najbliższym czasie powinni podjąć żywą pracę także sekcje fachowe SIMP: bezpieczeństwa pracy, energetyczno-konstrukcyjna, metaloznawcza, spawalnicza, warsztatowa, by całokształt mechanizmu organizacji ruszył z właściwym mu przyspieszeniem do żywej i różnorodnej działalności.

Bo też szerokie pole pracy nań oczekuje! Należy bowiem nie tylko utrzymać w stałym działaniu wszystkie składowe dotychczasowe życia wewnętrznego organizacji, lecz i mnożyć dalej jej funkcje, rozwijać nadal ilościowo szeregi zorganizowane w SIMP, podejmować prace ku wytkniętym w programie rocznym celom, jak kursy inżynierskie, nowe wydawnictwa, X-ty Zjazd, Wystawa przemysłu metalowego przetwórczego, realizować uchwały Zjazdu poprzedniego, wreszcie wypełniać zadania natury naukowo-technicznej i techniczno-gospodarczej, jakie stawia życie naszemu Sekcjom fachowym.

Oto w najogólniejszym skrócie obraz rozległego pola pracy, które wypełnić musimy zbiorowym wysiłkiem. Przystępując do tej działalności, zwracamy się do ogółu Kolegów z gorącym apelem, by nie szczędzili i nadal współdziałania w realizacji tych naszych wspólnych zadań, pomnąc, że pracą swą spełnią ciężący na nich obowiązek obywatelski!

Wystawa Polskiego Przemysłu Metalowego Przetwórczego

WZWIĄZKU z przypadającym w roku przyszłym 10-leciem SIMP, z którym się zbiega również X-ty z kolei Zjazd Inżynierów Mechaników Polskich, Zarząd naszego Stowarzyszenia zdecydował zorganizować jubileuszowy, X-ty Zjazd, wraz z obchodem 10-lecia SIMP, w sposób bardziej uroczysty, w Warszawie, i wysunął myśl, by połączyć to zebranie już nie z mniej lub więcej skromnym pokazem wytwórczości krajowej, towarzyszącym zwykle naszym zjazdom, lecz z ujętą możliwie szeroko Wystawą Metalowego Przemysłu Przetwórczego.

Nie mogąc wszakże, z natury rzeczy, zrealizować tej myśli własnymi tylko siłami, Stowarzyszenie nasze wystąpiło z odpowiednią inicjatywą do Polskiego Związku Przemysłowców Metalowych, który — obejmując niemal całokształt wytwórczości polskiej w tej dziedzinie — mógł jedynie wcielić tę inicjatywę w życie. Władze naczelne tej organizacji przyjęły propozycję zorganizowania Wystawy nadzwyczaj przychylnie, doceniając od razu jej wybitne znaczenie dla przemysłu metalowego. Istotnie bowiem przemysł metalowy, pracując z wielkim wysiłkiem, osiąga coraz nowe zdobycze

techniczne, rozszerza coraz bardziej zakres produkcji, wznosi ją na coraz wyższy poziom, — lecz często wyniki tej pracy nie są dość dobrze znane nawet kołom fachowym, a tem mniej szerszemu ogółowi. Poza tem przemysł metalowy — choć miał możność wykazania swych możliwości produkcyjnych na Powszechnej Wystawie Krajowej w Poznaniu, — lecz było to już 6 lat temu, a przeto nie w stolicy kraju. Tymczasem od okresu owej słynnej Wystawy dokonane zostały liczne nowe prace, rozszerzające zakres wytwórczości i wznoszące ją nieraz na wyższy poziom, z którymi to wynikami należałoby zapoznać przede wszystkim Warszawę, jako ośrodek dyspozycyjny życia gospodarczego kraju.

Nie dość na tem: przemysł metalowy przetwórczy stanowi niewątpliwie nie tylko jeden z najważniejszych działów wytwórczości, ale być może nawet główny, podstawowy dział produkcji krajowej, gdyż bez jego wyrobów jest nie do pomyślenia żadna inna dziedzina wytwórczości, oparta na zastosowaniu energii mechanicznej i elektrycznej, maszyn i in. urządzeń mechanicznych. Czy to więc z punktu widzenia normalnego biegu produkcji

przemysłowej różnorodnych działów, czy zwłaszcza z punktu widzenia obrony kraju, przemysł metalowy przetwórczy wysuwa się na pierwsze czołowe w rzędzie innych działów przemysłu, dając im wszystkim podstawowe narzędzia pracy, bez których ich byłoby niemożliwy. Fakt ten nie przyniósł — dotychczas — dość głęboko do świadomości ani ogółu, ani nawet sfer fachowych, — to też projektowana Wystawa będzie miała wdzięczne zadanie wydobyć go na światło dzienne, należytego uwidocznienia i podkreślenia.

Ze myśl zorganizowania krajowej Wystawy Przemysłu Metalowego dojrzała w całej pełni do realizacji, świadczy o tem nietylko żywe zainteresowanie i natychmiastowe podjęcie prac organizacyjnych przez władze Związku Przemysłowców Metalowych, lecz dowód tego znajdujemy także w gorącym poparciu, jakiego projekt wystawy doznał ze strony Ministerstwa Przem. i Handlu oraz Ministerstwa Spr. Wojsk., a w szczególności Departamentu Uzbrojenia i Departamentu Aeronautyki. Departament Uzbrojenia wysuwał nawet tę myśl już dawniej, wskazując na doniosłość takiej Wystawy.

Niemniej ważnym dowodem zainteresowania tą inicjatywą i oceny jej znaczenia dla danej dziedziny wytwórczości jest fakt, że Walne Zebranie Zw. Przemysłowców Metalowych dn. 13 czerwca r. b. uchwaliło jednomyślnie przystąpienie do organizacji wystawy i że zanim nawet został utworzony Komitet Organizacyjny otrzymano już 78 zgłoszeń udziału w Wystawie od firm zrzeszonych w Związku.

Po szeregu prac przygotowawczych w łonie Zw. Przem. Metalowych i wyłonionej przez SIMP oraz Zw. Przem. Met. wspólnej Komisji Organizacyjnej, projekt Wystawy, jej program, miejsce i in. szczegóły przybrały już kształty konkretne. Utworzony został Komitet Organizacyjny Wystawy, w którego skład weszło 61 osób, reprezentujących zainteresowane Ministerstwa, Politechnikę, Izbę Przem.-Handlową, Zw. Przem. Metalowych, SIMP, Muzeum Przem. i Techniki oraz długi szereg przedsiębiorstw przemysłowych, większych i mniejszych.

Komitet Organizacyjny, na pierwszym swem zebraniu, dn. 16 b. m., postanowił zwrócić się do Pana Prezydenta Rzeczypospolitej z prośbą o udzielenie protektoratu Wystawie oraz utworzyć Komitet Honorowy Wystawy, złożony z pp. Ministrów i Wiceministrów resortów gospodarczych, p. Komisarza Rządu m. st. Warszawy oraz Prezesa Komitetu Organizacyjnego. Poza tem postanowiono utworzyć Prezydium Komitetu Organizacyjnego, do którego zaproszono jako prezesa — p. Czesława Klarnera, Prezesa Zw. Izby Przem.-Handlowych, jako wice-prezesów zaś postanowiono zaprosić: p. gen. Ludomiła Rayskiego (bawiącego obecnie zagranicą), jako obecnego gospodarza terenów i gmachów Wystawy, oraz pp. J. Pohoskiego, Wiceprezydenta m. st. Warszawy, Piotra Drzewieckiego, Prezesa P. Z. P. M., St. Przanowskiego, Wiceprezesa Izby Przem.-Handl. w Warszawie i W. K. Wierzejskiego, Prezesa SIMP.

Zarząd Wystawy, jako organ wykonawczy Komitetu, będzie się składać z nielicznego grona osób, kierujących bezpośrednio pracami; jego ustrój przyjęto następujący: Prezes — p. Piotr

Drzewiecki, Wiceprezes — p. Witold K. Wierzejski, członkami zaś Zarządu będą: trzej delegaci wybrani przez Radę P.Z.P.M. i trzej delegaci wybrani przez Zarząd SIMP oraz pp. Antoni Dunin (z ramienia PZPM) i Jan Piotrowski (z ramienia SIMP).

Poza tem projektuje się utworzenie szeregu Komisji, jak techniczno-administracyjna, organizacyjna, propagandowa, finansowa i in.) oraz Dyrekcji Wystawy.

Komitet Organizacyjny uchwalił już regulaminy tych Komisji i wytyczne ich prac.

Miejsce Wystawy. Dzięki wspomnianemu już wyżej poparciu MSWojsk., udało się usunąć największą trudność w urządzeniu Wystawy, mianowicie uzyskać odpowiedni teren i gmachy. Departament Aeronautyki MSWojsk. udzielił bowiem zgody na zorganizowanie Wystawy na terytorjum, zajmowanym dotąd przez Państw. Zakłady Lotnicze, przy placu Unji Lubelskiej, skąd te Zakłady przenoszą się obecnie na inny teren. W ten sposób, mimo braku w Warszawie odp. placów wystawowych, uda się urządzić Wystawę, gdyż udzielony dla niej teren jest dość obszerny, posiada urządzenia wodociągowo-kanalizacyjne, doprowadzenie prądu elektrycznego i bocznice kolejową, a nadto szereg hal i hangarów, które można będzie dostosować do potrzeb Wystawy. Narazie powierzchnia krytych pomieszczeń, wynosząca ok. 7 500 m² brutto (a więc ok. 5 000 m² netto), nie wydaje się wystarczającą, lecz być może uda się uzyskać bądź dodatkowe pomieszczenia (hangary), bądź dodatkowe wolne miejsce (na placu Unji), gdzie ewentualnie można będzie розміścić eksponaty oraz wnieść budowle prowizoryczne (pawilony).

Program Wystawy, w ujęciu zatwierdzonym przez Komitet Organizacyjny, przedstawia się następująco: „Wystawa przemysłu metalowego przetwórczego ma za zadanie dokonanie przeglądu obecnego stanu tego przemysłu w Polsce we wszystkich jego działach. Eksponaty winny być tak zgrupowane, aby uwidocznili udział przemysłu metalowego przetwórczego w poszczególnych dziedzinach życia gospodarczego, komunikacji i obrony Państwa. Takie zgrupowanie nietylko wykaże rolę tego przemysłu w poszczególnych dziedzinach, lecz też znakomicie ułatwi zwiedzanie wystawy, gdyż zwiedzający będzie miał w jednym miejscu zgrupowane wszystkie artykuły, dotyczące interesującego go działu”.

Aby osiągnąć powyższy cel, specjalna komisja organizacyjna komitetu Wystawy będzie podzielona na szereg podkomisji, według poszczególnych działów życia gospodarczego, z których każda będzie musiała ustalić, w porozumieniu z poszczególnymi wystawcami, jakie obiekty i gdzie mają być umieszczone na wystawie.

Dla udogodnienia publiczności będzie urządzona na terenie wystawy kawiarnia i restauracja. Poza tem przewiduje się zorganizowanie na Wystawie produkcji muzycznych, pokazów filmowych i t. p., utrzymanych na poziomie, odpowiadającym poważnym zadaniom Wystawy.

Termin Wystawy nie jest jeszcze ostatecznie ustalony. W każdym razie jest pewne, że nie uda się jej urządzić w końcu okresu wiosennego 1936 r., jak to pierwotnie pragnął Zarząd SIMP, mając

na widoku połączenie otwarcia Wystawy ze Zjazdem Inż. Mechaników. Przedsiębiorstwa biorące udział w Wystawie komunikują, że na wiosnę nie zdążą przygotować eksponatów i stoisk, wypadnie więc Wystawę (i Zjazd) zorganizować jesienią r. p. Projektowany jest termin jej otwarcia — ok. 1-go września 1936 r., zaś czas trwania — 1 miesiąc.

Złożenie Panu Prezydentowi i Rządowi uchwalonych przez SIMP postulatów gospodarczych

Postulaty polityki gospodarczej w zakresie rozwoju przemysłu metalowego w Polsce, opracowane w imię Zarządu SIMP, a następnie zaaprobowane przez Zjazd IMP we Lwowie, zostały wkrótce po tem złożone najwyższymi czynnikami państwowym na audjencjach specjalnych.

Dn. 4 lipca r. b. delegacja SIMP, w osobach p. dyr. W. K. Wierzejskiego, jako prezesa SIMP, oraz pp. płk. St. Witkowskiego i dyr. Z. Rytyla została przyjęta przez Pana Prezydenta Rzeczypospolitej i zreferowała wspomniane wyżej postulaty, zamieszczone w zesz. 11 „Przeglądu Mechanicznego”. Pan Prezydent zainteresował się żywo myślami wyrażonymi w postulatach, wypowiedział co do nich swe uwagi i obiecał zaznajomić się bliżej postulatami i z działalnością SIMP.

Tegoż dnia pp. dyr. W. Wierzejski i dyr. Z. Rytyl byli przyjęci również przez P. Ministra Przemysłu i Handlu H. Floyar-Rajchmana, któremu także złożyli postulaty powyższe. Pan Minister wysłuchał z zainteresowaniem treści postulatów, poczem odpowiedział dłuższemu przemówieniem, w którym zobrazował rolę inżyniera mechanika w rozwoju życia gospodarczego kraju. Zaznaczył przede wszystkim, że postęp w dziedzinie produkcji przemysłu metalowego idzie tak szybkimi krokami naprzód, że zastosowanie zdobyczy naukowych w praktyce przemysłowej nie może być odkładane na dłuższe lata, lecz musi być realizowane jaknajszybciej. To szybkie wprowadzanie postępów nauk technicznych w życie jest — jak stwierdził P. Minister — głównym zadaniem inżyniera mechanika, zadaniem, które umożliwi technice polskiej utrzymanie się na poziomie światowym. Chodzi przytem nie tylko o przenoszenie na grunt krajowy zdobyczy obcych, lecz przede wszystkim o własne prace twórcze.

Jako drugie zadanie inżyniera mechanika, wysunął P. Mi-

nister walkę z importem zagranicznych maszyn i materiałów, możliwych do uzyskania z produkcji krajowej. Dużą pomocą w tym względzie byłoby układanie zawczasu przez wszystkie przedsiębiorstwa dokładnych planów inwestycyjnych, co umożliwiłoby planową ich realizację. „Ambicją każdego inżyniera mechanika — mówił Pan Minister — powinno być, ażeby z tych trudnych zadań, jakie stoją przed nim, wywiązać się zwycięsko, opierając się na siłach i zasobach własnych, — i tylko w ostateczności uciekać się do przywozu z zagranicy”.

Trzecie zadanie inżyniera mechanika widzi P. Minister w pracy nad rozwinięciem tych specjalnych działów wytwórczości, które — opierając się na rodzimej wynalazczości — dałyby materiał do eksportu wytworów oryginalnych.

Stow. Inżynierów Mechaników, jako organizacja ogółu tej grupy inżynierów, miałoby m. in. na celu — wedł. słów P. Ministra — uwypuklenie roli przemysłu metalowego w życiu gospodarczym kraju, pogłębienie zrozumienia przez społeczeństwo znaczenia tego przemysłu, jako warunku dobrobytu i bezpieczeństwa kraju, przez urządzenie wystaw, odczytów, wydawnictw i t. p.

W zakończeniu P. Minister podkreślił rolę wytwórczości przemysłowej w ogóle, zaznaczając, że tylko kraje uprzemysłowione są silne i mają duże znaczenie na rynku międzynarodowym, gdy natomiast kraje rolnicze odgrywają rolę podrzędną i ludność ich jest nieraz eksploatowana przez kraje przemysłowe.

Dnia 9 lipca r. b. ta sama delegacja SIMP była przyjęta przez Pana gen. F. Sławoj-Składkowskiego, Wice-Ministra Spraw Wojskowych, któremu również wręczyła i zreferowała postulaty gospodarcze SIMP.

Naczelna Organizacja Inżynierów

W dniu 17 lipca r. b. został zalegalizowany statut Naczelnej Organizacji Inżynierów R. P., w skrócie „N. O. I.”, której członkami założycielami są następujące związki i stowarzyszenia inżynierskie:

- 1) Związek Polskich Inżynierów Elektryków,
- 2) Związek Inżynierów Chemików R. P.,
- 3) Stowarzyszenie Inżynierów Wychowanków Wydziału Mechanicznego Politechniki Warszawskiej,
- 4) Stowarzyszenie Inżynierów Mechaników Polskich,
- 5) Związek Polskich Inżynierów Kolejowych,
- 6) Związek Inżynierów Drogowych R. P.,
- 7) Społeczne Zrzeszenie Inżynierów R. P.,
- 8) Stowarzyszenie Architektów R. P.,
- 9) Związek Polskich Inżynierów Budowlanych,
- 10) Stowarzyszenie Polskich Inżynierów Przemysłu Naftowego,
- 11) Polskie Towarzystwo Politechniczne we Lwowie.

Wycieczka do Brukseli i Niemiec

Rozwijając dalej działalność informacyjno-techniczną wśród członków Stowarzyszenia, Zarząd SIMP postanowił obecnie organizować nie tylko krajowe wycieczki przemysłowo-techniczne, lecz również i wyjazdy zbiorowe celem zwiedzania zagranicznych zakładów przemysłowych i insty-

tucyj naukowych, aby tą drogą umożliwić członkom, przy względnie niewysokich kosztach, bliższe poznanie postępu technicznego osiągniętego zagranicą.

Pierwsza wycieczka zagraniczna zorganizowana została z okazji wystawy międzynarodowej w Brukseli. Trasa

jej, obejmująca ponad 3000 km, przechodzi przez Berlin, Kolonję, Brukselę, Ostendę i z powrotem przez Kolonję, Kobleniec, Frankfurt n.M., Karlsruhe, Baden - Reutlingen, Stuttgart, Norimbergę, Jenę, Lipsk, Drezno, Berlin, Poznań do Warszawy.

Program wycieczki przewiduje zwiedzenie wystawy międzynarodowej w Brukseli (4 dni), wycieczkę do Ostendy (1 dzień) oraz zwiedzenie nast. zakładów przemysłowych w Niemczech (8 dni):

- 1) Diskus-Werke, Frankfurt (budowa szlifierek).
- 2) F. Schmalz G. m. b. H. — Offenbach n.M. (budowa szlifierek specjalnych, precyzyjnych, automaty do ostrzenia pił, fabrykacja szlifowanych kół zębatach).
- 3) Berlin-Karlsruher Industrie-Werke A. G. — Karlsruhe (fabryka broni i amunicji, wyrób maszyn amunicyjnych).
- 4) Badische Maschinenfabrik u. Eisengießerei — Durlach — Baden (maszyny i urządzenia odlewnicze, jak: maszyny do formowania, odlewania pod ciśnieniem i in. oraz budowa pieców odlewniczych).

PROGRAM ZEBRAŃ

ODCZYTOWO-DYSKUSYJNYCH SIMP

WARSZAWA

- Dn. 23.IX Zebranie inauguracyjne. Prof. I. Feszczenko - Czopiński. O metalicznej cementacji powierzchniowej żelaza i stali.
- Dn. 30.IX Inż. W. Szymanowski (Stow. Mech. z Ameryki, S. A., Pruszków). Tokarki wysoce szybkoobrotowe i nowoczesne frezarki.
- Dn. 7.X Inż. St. Krassowski (Łódź). Pędnie, przekładnie zębata i ślimakowe oraz motoreduktory.
- Dn. 14.XI Inż. M. Zieleniewski. Nowoczesna tokarka narzędziowa.
- Dn. 21.XI Inż. J. Relwicz („Pionier”). Nowoczesne wiertarki i tokarki.

INFORMACJE

W Państwowej Szkole Techniczno-Przemysłowej w Łodzi, ul. Zeromskiego 115, jest do objęcia dla inżyniera-mechanika posada nauczyciela-wykładowcy przedmiotów technicznych mechanicznych w liczbie średnio 20 godz. tyg., połączona z wynagrodzeniem VIII st. sł. Podania z odpisami dokumentów (świadectw studjów, metryki, życiorysu, świadectwa moralności) i referencjami osobistymi wnoszą należy do Dyrekcji Szkoły.

*

Inżynier-mechanik (lat 33), mający za sobą 10 lat pracy, poszukuje zajęcia najchętniej w dziedzinie produkcji mechanicznych urządzeń wodociągowych, turbin wodnych i t. p., w biurze konstrukcyjnym lub w warsztacie. Podajmy się również pracy w dziedzinie techniczno-handlowej. Oferty sub. Nr. 2222 do Administracji „Przeglądu Mechanicznego”.

WIADOMOŚCI OSOBISTE

Nowoprzybyli członkowie SIMP:

- Aulich Witold Marjan, Lwów, Dumina-Borkowskich 2.
Chwalibóg Henryk, Lwów, Pijarów 64 m. 4.
Czajka Leopold, Drohobycz, Raniowiecka 8.
Czaplicki Witold, Warszawa, Lwowska 1 m. 17.
Dadlez Józef, Świętochłowice, Huta Zgoda.
Dreher Leon Walerjan, Lwów, Politechnika.
Dunin-Słępski Antoni, Warszawa, Mianowskiego 15.
Fuchs Zygmunt, Lwów, Krasińskich 18-A.
Gil Stefan, Warszawa, Chałubińskiego 11 m. 14.
Gołębiowski Romuald, Warszawa, Inżynierska 7 m. 6.
Grodziński Aleksander, Gdynia, Piłsudskiego dom ZUPU m. 46.

- 5) Lorenz A. G. Maschinenfabrik — Ettlingen — Baden (maszyny do obróbki kół zębatach frezowanych i heblowanych).
- 6) Gustaw Wagner - Reutlingen (gwinciarke i narzędzia do gwintowania, piły do metali, szlifierki do pił).
- 7) Carl Zeiss - Jena (narzędzia i przyrządy precyzyjne).
- 8) Zeiss - Ikon — Drezno (instrumenty precyzyjne, wyrób aparatów fotograficznych, aparatura filmowo-dźwiękowa).
- 9) Deutsche Niles - Werke A. G. — Berlin (obrabianki do metali, zwłaszcza ciężkie karuzelówki, kołówki, maszyny do kół zębatach szlifowanych).
- 10) Loewe - Gsfürel A. G. — Berlin (tokarki, frezarki, produkcja sprawdzianów, odlewy pod ciśnieniem, przebieg fabrykacji broni ręcznej).
- 11) Herbert Lindner G. m. b. H. — Berlin - Wittenau (obrabianki precyzyjne).

Uczestnicy wycieczki, w liczbie 53, wyjechali z Warszawy dn. 20 b. m. specjalnie zarezerwowanym wagonem. Powrót wycieczki przewidziany jest w dn. 6 października.

Obszerne sprawozdanie z tej wycieczki zamieścimy w następnym numerze „Wiadomości SIMP”.

- Gronwald Wincenty, Ostrowiec, Kościuszki 5.
Hillar Jan, Lwów, Zadwórzeńska 49.
Huculak Rajmund Marjan, Świętochłowice, Huta Zgoda.
Janczewski Bolesław, Warszawa, Odolańska 58.
Kaczowski Edward, Warszawa, Szczygła 1-A m. 14.
Kochański Adam Roman, Warszawa, Wspólna 26 m. 19.
Kołodziej Władysław, Borysław, 11 Listopada 2.
Koneczny Władysław, Wilno, Antokolska 6 m. 4.
Konieczny Eugeniusz, Gdynia, Mostowa 3 m. 12/13.
Kowalski Franciszek, Warszawa, Poznańska 11, Związek Straży Pożarnych.
Książkiewicz Kazimierz, Borysław, Kościuszki 95.
Kwolek Stanisław, Lwów, Małachowskiego 2 bl. I br. 7.
Mandybur Kazimierz, Katowice, Podgórna 1 m. 11.
Mihulowicz Jerzy, Lwów, Kurkowa 33 m. 9.
Murawski Ludwik, Rzeszów, Asnyka 3.
Mużnik Maksymilian, Siemianowice, Trafalczycza 13 m. 10.
Nycz Stanisław, Świętochłowice II, Huta Zgoda.
Ochędusko Kazimierz, Piastów, Malczewskiego 9 m. 11.
Ochędusko Stanisław, Lwów, Skrzyńskiego 8 m. 1.
Pawłowicz Zygmunt, Katowice, Kopernika 8 m. 6.
Pelczarski Stanisław, Świętochłowice, Huta Zgoda.
Piątkowski Stanisław, Poręba k/Zawiercia, Zakłady Przem.
Rembowski Marjan, Warszawa, Mochnackiego 4 m. 30.
Rokitowski Stefan Władysław, Biała k/Bielska, Dworokowa 401.
Rubczyński Władysław, Lwów, Nabelaka 12.
Rybiński Stanisław, Nowy Dwór k/Modlina, Stocznia.
Sachs Jan, Tomaszów Maz., F-ka Jedwabiu.
Schleiffer Jan, Warszawa, Piusa XI 11 m. 19.
Staroń Marjan, Lwów, Zadwórzeńska 11.
Szurzycki Stanisław, Katowice, Zamkowa 3.
Szymonowicz Marjan, Chrzanów, F-ka Lokomotyw.
Szwabowicz Kazimierz, Świętochłowice, Huta Zgoda.
Troszkiewicz Zygmunt, Lwów, Głębocka 14.
Wierzchlejski Klemens, Hajduki Wielkie, Dyrekcyjna 4.
Wolfson Wilhelm, Warszawa, Wąski Dunaj 14.
Zembrzusiński Kazimierz, Chrzanów, Al. Henryka 933.

Junier:

Dembowski Wiesław, Warszawa, Piusa XI 62 m. 3.

Skreślony:

Kistelski Leszek, Starachowice, Zakłady.

SPRZYSTOWANIE

W liście inżynierów mechaników polskich nr. 6, ogłoszonej w nr. 3 „Wiadomości SIMP” z r. b., błędnie umieszczone zostało nazwisko p. Jana Kozarzewskiego na podstawie nieprawdziwych informacji o rzekomym ukończeniu przez niego Politechniki Lwowskiej, — co niniejszym prostujemy.

„Przegląd Mechaniczny” wychodzi 2 razy mies. Przedpłata w kraju (z przesyłką): kwart. zł. 10, półr. zł. 20, roczna zł. 40, zagr. (z przesyłką) zł. 60 rocznie. Ceny ogłoszeń podaje Administracja na żądanie.

Wydawca: STOW. INŻ. MECH. POLSKICH
Redaktor odp. inż. CZESŁAW MIKULSKI, SIMP

Adres Administracji: Warszawa, ul. Czackiego 3 (gmach Stow. Techn.) m. 22, telefon 281-85
Redakcja: (Czackiego 3/5 m. 22) otwarta w piątki od godz. 19-01 do 20-01 (telefon 244-78)

Sp. Akc. Zakł. Graf. „Drukarnia Polska”, Warszawa, Szpitalna 12, telefony: 272-06, 587-98, w dzierzawie Spółki Wydawniczej Czasopism, Sp. z o. o.